

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie M.S.

skazanego z art. 197 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 sierpnia 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia,

p o s t a n o w i ł

**odmówić wstrzymania wykonania wyroku Sądu Rejonowego
w Kamieniu Pomorskim z dnia 29 listopada 2023 r., sygn. akt II K
29/23, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z
dnia 15 stycznia 2025 r., sygn. akt IV Ka 131/24.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kamieniu Pomorskim wyrokiem z dnia 29 listopada 2023 r., sygn. akt II K 29/23, uznał oskarżonego M.S. za winnego popełnienia występku z art.197 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. i art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności, orzekając dodatkowo środek karny w postaci zbliżania się do pokrzywdzonej oraz obowiązek zadośćuczynienia na jej rzecz.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone apelacją obrońcy. Sąd odwoławczy, wyrokiem z dnia 15 stycznia 2025 r., sygn. akt IV Ka 131/24, zmienił

zaskarżony wyrok o tyle, że wymierzył oskarżonemu, na podstawie art. 37b k.k., karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę roku ograniczenia wolności.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony w całości kasacją obrońcy oskarżonego, który domagał się uchylenia wyroku Sądu odwoławczego i uniewinnienia oskarżonego bądź przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Kasacja zawierała ponadto wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. W ocenie Sądu Najwyższego nie zasługiwał on na uwzględnienie.

Zasadą jest, że wyrok winien zostać wykonany niezwłocznie po jego uprawomocnieniu. Tylko w wyjątkowych przypadkach dojść może do wstrzymania wykonania orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. Jakkolwiek ustawodawca nie przesądził, jakie konkretnie okoliczności winny decydować o pozytywnej decyzji w tym zakresie, to na gruncie orzecznictwa Sądu Najwyższego wypracowano kryteria, którymi należy kierować się, wydając postanowienie w sprawie wniosku z art. 532 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy konsekwentnie stoi na stanowisku, że argumenty podniesione w kasacji niejako już na pierwszy rzut oka powinny świadczyć o oczywistej zasadności postawionych w niej zarzutów i wskazywać na wysokie prawdopodobieństwo jej uwzględnienia. W ten sposób minimalizowane jest ryzyko wykonania wadliwego orzeczenia.

Zdaniem Sądu Najwyższego treść sformułowanych w kasacji zarzutów nie pozwala na tym etapie stwierdzić, że z wysokim prawdopodobieństwem okażą się one skuteczne. Oczywiście, w żadnym zakresie nie przesądza to o ostatecznym rozstrzygnięciu, które zapadnie dopiero po pogłębionym rozważeniu podniesionych zarzutów i merytorycznym rozpoznaniu kasacji.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy uznał, że brak jest podstaw do skorzystania z fakultatywnego uprawnienia, o którym mowa w art. 532 § 1 k.p.k.

[WB]

[r.g.]

